

Vrijwilligers

Hoofdartikel:

**'Iedereen is welkom om
vrijwilligerswerk te doen'**

4

Het gewone leven:

**'We zien dat deelnemers
opleven als ze buiten komen'**

7

CLIËNT AAN HET WOORD

Inge

Hoelang werk je al bij de Rozelaar?

Ik werk sinds 2005 bij de Rozelaar. Eerst werkte ik ook nog bij andere dagbestedingen. In 2017 kwam ik volledig bij de Rozelaar werken. Ik werk op Dagbesteding Trosroos. Ik kom hier nu vier dagen per week en ik heb het erg naar mijn zin.

Wat voor werk doe je?

Ik doe veel verschillend werk, onder andere doppen sorteren, LEGO sorteren en inpakken. Ook doe ik inpakwerk voor een andere groep en voor een bakker. Verder maken we soep voor personeel en voor cliënten. Ik help ook op Rozenbottel bij het eten en drinken geven aan cliënten. Dat vind ik erg leuk om te doen. Om de week ga ik zwemmen.

Wat is er zo fijn aan zwemmen?

Ik kan lopen in het water! Ik voel me vrij en ben los van de rolstoel. Dat geeft een goed gevoel. En het warme water is goed voor mijn spieren, waardoor ik erg ontspannen word.

Wat doen de vrijwilligers voor jou?

Vrijwilligers helpen mij met het omkleden en weer aankleden. Zij helpen mij ook om in het water te komen. Dat kan ik niet alleen. Het is fijn dat er vrijwilligers meegaan. Zonder vrijwilligers kan ik niet zwemmen en dat vind ik dan erg jammer.

Wat is je favoriete eten?

Mijn favoriete eten is pizza Hawaii, patat, pannenkoeken en lasagne.

IN DIT MAGAZINE

Cliënt aan het woord	2
Column	3
Hoofdartikel	4
Het gewone leven	7
De MiddenIn	8
Een dag uit het leven van	10
Vrijwilligers	12
Feiten & Cijfers	14
Een Rozelaartje	16

COLOFON

Redactie: *Elsamarie Groenendaal*
Nico Vonder
Philip Miedema
Gesina Timmer
Jacomine Blom
Tineke Terpstra

Eindredactie: *Jeannette Bos*

Fotografie: *Hans Malestein*
Jeannette Bos

Teksten: *Arende Boogert*

Cover: *Deelnemer Cora met*
begeleider Elsamarie

Vormgeving: *Treffend & Co*

Drukwerk: *Verloop drukkerij*

Column

Vreugde.

Het was wel te verwachten dat wij bedankt werden voor al onze goede zorgen. Toch kwamen die woorden niet.

We kenden elkaar al 30 jaar. We groeten elkaar als we elkaar zagen en maakten af en toe een praatje. Ze had al jong haar man verloren, maar was er de vrouw niet naar om bij de pakken neer te zitten en had een actief sociaal leven. Ze was veertig jaar ouder dan wij, maar had altijd belangstelling voor ons jonge gezin. Een enkele keer hielp ze ons bij praktische zaken. Er waren tijden dat we elkaar minder vaak spraken, maar we verloren elkaar nooit uit het oog.

Toen ze ouder werd kwamen de zorgen en werd ons contact intensiever. Het autorijden ging niet meer, de bank in de buurt sloot haar deuren, de kennissenkring kwam door de hoge leeftijd steeds minder vaak op bezoek en zo werd het kringetje steeds kleiner en kleiner. Het grootste verdriet kwam toen haar enige zoon overleed. We hielpen met van alles en nog wat. Dat was ook geen moeite omdat de contacten altijd hartelijk waren. Zwaarder werd het toen de vergeetachtigheid toesloeg en

uiteindelijk het thuis wonen niet meer veilig was. We zijn dankbaar dat we de laatste dagen en nachten bij haar hebben kunnen waken.

Bij de uitvaartdienst zaten maar een paar mensen. Haar familie was klein, veel van haar leeftijdsgenoten waren te oud of leefden niet meer en corona maakte iedereen nog voorzichtiger. Toen haar kleindochter het woord nam en onze namen noemde sprak ze niet over onze zorg voor haar oma, maar ze zei: “Julie hebben veel vreugde in het leven van mijn oma gebracht”.

“Vreugde”. Wat een prachtig woord. Is dat niet de essentie van wat je doet als je naar elkaar omkijkt? Vreugde brengen in het leven van de ander en van jezelf.

Het thema van deze Erbij! is vrijwilligers. Je leest wat een vreugde zij brengen.

Philip Miedema
Raad van Bestuur

**“VOOR ONZE CLIËNTEN
ZIJN VRIJWILLIGERS
ECHT ONMISBAAR”**

Over de reis van vrijwilligers bij de Rozelaar

Veel activiteiten die op de verschillende locaties van de Rozelaar plaatsvinden, zijn te danken aan de inzet van vrijwilligers. Met hart en ziel zetten ze zich in om het leven van cliënten kleur te geven. Tineke Terpstra is vrijwilligerscoördinator bij de Rozelaar en volgde onlangs de opleiding Innovatief Vrijwilligersmanagement. “We denken nu meer vanuit de vrijwilligers.”

Ze vindt het hartverwarmend om te zien hoe belangrijk vrijwilligers hun inzet voor cliënten vinden. Tineke Terpstra ziet dagelijks hoeveel extra mogelijkheden de circa tweehonderd vrijwilligers brengen. “Dat doen ze op allerlei gebieden: zo maken ze het mogelijk dat cliënten naar hun werk gaan en ondersteunen ze bij de dagbesteding, vrijetijdsactiviteiten en op de woonlocaties. Er zijn ook vrijwilligers die zelf een werkplek bieden voor cliënten, bijvoorbeeld op hun boerderij. Voor onze cliënten zijn vrijwilligers echt onmisbaar.”

Mond-tot-mond

Iedereen is welkom om vrijwilligerswerk te komen doen op de Rozelaar. “Veel van onze vrijwilligers hebben een christelijke achtergrond, maar dat is geen vereiste”, vertelt Tineke. “Om aan vrijwilligers te komen, plaatsen we vacatures op onze website, de Vacaturebank en social media. Er staan ook berichten van ons in de Barneveldse Krant of in kerkbladen. Daarnaast merken we dat mensen via mond-tot-mondreclame bij ons terecht komen.” Tineke hoort allerlei redenen waarom mensen zich aanmelden als vrijwilliger. Zo zijn er mensen die graag iets goeds voor een ander willen doen, mensen die het fijn vinden om even de deur uit te zijn of in een re-integratietraject zitten. Toch doen de meeste vrijwilligers hun

vrijwilligerswerk vooral omdat ze het zo leuk vinden.

Zien en horen

Als vrijwilligers zich aanmelden bij de Rozelaar gaat Tineke met hen in gesprek. In zo'n gesprek vraagt ze wat mensen leuk vinden, welke ervaring ze meebrengen en waar hun talenten liggen. Ze benoemt ook diverse regelingen, zoals verzekeringen, en ze wijst vrijwilligers op de meldcode Huiselijk geweld en kindermishandeling. “Niet alleen begeleiders, maar ook vrijwilligers zien en horen veel. Ze kunnen signalen in principe bij iedere begeleider melden. Door middel van rapportage komt al deze informatie op een centrale plaats.” Na het intakegesprek is de aandachtsvelder van een locatie, de medewerker die vrijwilligerswerk als extra taak in de portefeuille heeft, betrokken bij het inwerken en de dagelijkse praktijk. Ook zijn medewerkers beschikbaar voor vragen. Tineke: “Begeleiders nemen vrijwilligers mee in het werk. Ze kunnen bijvoorbeeld uitleggen hoe je goed op cliënten reageert. Veel vrijwilligers komen namelijk niet uit de gehandicaptenzorg.”

Evaluatie

In de zomer en aan het einde van het jaar is er per locatie van de Rozelaar een bijeenkomst voor vrijwilligers.

Zo kunnen ze elkaar ontmoeten en van elkaar leren. Daarnaast worden ze rondom kerst en de Dag van de Zorg extra in het zonnetje gezet. Verder worden vrijwilligers jaarlijks uitgenodigd voor een evaluatiegesprek. “Al letten we natuurlijk het hele jaar door op hoe het gaat”, zegt Tineke. “We proberen zo goed mogelijk feeling te houden met de vrijwilligers. Soms merken we dat de taken niet meer passend zijn. Stel dat er een oudere vrijwilliger is die vanwege lichamelijke beperkingen geen huishoudelijk werk meer kan doen, maar eigenlijk ook niet wil stoppen. Dan hebben we het daar concreet over. Tegelijkertijd bieden we zo'n vrijwilliger andere mogelijkheden, bijvoorbeeld helpen bij het koffiedrinken of spelletjes doen met cliënten.”

Ervaringen

Dat sluit aan bij een stuk bewustwording waarmee Tineke bij de opleiding Innovatief Vrijwilligersmanagement in aanraking kwam. Daar leerde ze over de ‘employee journey’, de reis die een medewerker – in dit geval een vrijwilliger – in een organisatie maakt. Het is de verzameling van alle vrijwilligerservaringen, vanaf het moment dat de vrijwilliger binnenkomt tot het moment dat hij de organisatie verlaat. “De laatste tijd denken we steeds meer vanuit de vrijwilligers”, legt Tineke uit. “We vragen onszelf af: Hoe beleven vrijwilligers wat ze hier meemaken? Waarom willen ze specifiek hier werken? Hoe kunnen we hun werk nog leuker maken?”

Hoofdartikel

Aanbodgericht

Eerder werkte de Rozelaar vooral met vacatures voor specifieke functies. “Daarbij zochten we dan vrijwilligers. Tegenwoordig doen we het ook andersom: wat kan en wil een vrijwilliger ons brengen? Zo werken we meer aanbodgericht. We zoeken een plek bij een persoon in plaats van een persoon bij een plek.”

Daar kunnen soms onverwachte dingen uit voortkomen. “Zo sprak ik iemand die accordeon speelt. Dat talent kon ze gaan inzetten op verschillende groepen. Daar zouden we zelf nooit een vacature voor geplaatst hebben. Het kan lastig zijn om specifieke vragen in te vullen. Soms zoek je naar een speld in een hooiberg. Daarom loont het om te denken in mogelijkheden.”

Collega's

Wat Tineke betreft mogen vrijwilligers echt in de organisatie integreren. “Nu gebeurt het wel eens dat vrijwilligers en medewerkers langs elkaar heen werken. Ik merk graag dat vrijwilligers onderdeel worden van een team. Idealiter zien begeleiders en vrijwilligers elkaar als collega's. Dat vraagt om openheid van de beroepsbegeleiders. Zij zijn er bijvoorbeeld soms – logischerwijs – huiverig voor om benodigde informatie over cliënten te delen met vrijwilligers, met het oog op privacy. Natuurlijk blijven er taken die alleen gekwalificeerde begeleiders mogen doen, dat staat buiten kijf. Toch zien we ook dat vrijwilligers veel leren en nieuwe vaardigheden opdoen. Het is mooi als ze binnen onze organisatie verder kunnen groeien.”

Energie

Trouwe vrijwilligers laat de Rozelaar niet onopgemerkt gaan. “We besteden aandacht aan hun vertrek en ze gaan langs op de groep waar ze gewerkt hebben. Voor cliënten is het ook fijn dat iemand niet zomaar verdwijnt.” “Het blijft heel speciaal dat er mensen zijn die dingen opzietten voor vrijwilligerswerk bij de Rozelaar”, concludeert Tineke. “Laatst had ik een gesprek met iemand die na een ongeluk haar werk langzamerhand weer aan het oppakken was. Het vrijwilligerswerk was het eerste wat ze weer wilde gaan doen. Dat laat ook zien wat vrijwilligerswerk voor vrijwilligers zelf betekent. Je stopt er energie in, maar je krijgt er nog meer voor terug.”

Naar buiten

Veel mensen vinden het heerlijk: even een rondje lopen of fietsen. Voor de cliënten van de Rozelaar is dat niet anders. Elsamarie Groenendaal is begeleider op Dagbesteding Lavendel en betrokken bij het vrijwilligerswerk op alle groepen van de Rozenstraat. Zij ziet wat de buitenlucht met cliënten doet. “Ze hebben er echt behoefte aan.”

Samen met een collega is Elsamarie bij Dagbesteding Lavendel verantwoordelijk voor ongeveer veertien deelnemers. Mede dankzij vrijwilligers is het voor deze deelnemers mogelijk om naar buiten te gaan en zo het gewone leven te ervaren. “We hebben hier bijvoorbeeld een vrijwilliger die met een deelnemer regelmatig een wandeling maakt. Hoewel lopen niet zo gemakkelijk gaat, komt ze altijd weer fris binnen. Het doet haar heel goed.”

Dat resultaat ziet Elsamarie meer, ook als het gaat om fietsen. “Vaak krijgen we de vraag wanneer we dat weer gaan doen.” Naast het effect van de buitenlucht werkt fietsen goed om opgebouwde spanning eruit te krijgen, merkt ze. “Soms ontstaan er zomaar mooie gesprekken als je naast elkaar op een fiets zit. Dat kan dankzij de

ongedwongen en ontspannen sfeer.” Voor het fietsen is hulp onmisbaar. “Daar zouden we wel twintig vrijwilligers voor kunnen vragen. Je bent dan echt van de locatie af, dus mijn collega of ik kunnen niet even meegaan.” Extra handen zijn bovendien nodig als deelnemers van Dagbesteding Rozenbottel, Duinroos en Trosroos naar buiten gaan. Zij zitten veelal in een rolstoel, dus om een rondje te kunnen lopen, moet er iemand zijn die hen duwt. “We zien dat deelnemers ervaren als ze buiten komen”, vertelt Elsamarie. “Ze voelen de wind en horen de vogels. Aan de geluiden en bewegingen van de deelnemers merken we dat ze er echt van genieten.”

Voor een ander buitenproject zoekt Lavendel ook nog een vrijwilliger. “Een tijd geleden is er een kas neergezet. Zo’n tuin vraagt veel werk. Als begeleiders lukt het niet om er uitgebreid met deelnemers aan de slag te gaan. We weten wel dat deelnemers graag tuinieren: ze zijn lekker buiten in het zonnetje bezig en kunnen met hun handen in de grond wroeten. Een tuinvrijwilliger zou dus heel wenselijk zijn.”

Welzijn Barneveld verbindt vrijwilligersvraag en -aanbod

**“We proberen de
lijntjes zo kort
mogelijk te houden”**

Haar werk is vergelijkbaar met dat van een makelaar. Marieke van den Top helpt organisaties met het zoeken naar vrijwilligers en zorgt ervoor dat vrijwilligers een passende functie krijgen. In haar werk voor Welzijn Barneveld ziet ze de meest uiteenlopende vrijwilligersvacatures voorbijkomen. “Zonder vrijwilligers zou de zorg echt worden uitgekleeft tot een minimum.”

Welzijn Barneveld is dé welzijnsorganisatie van de gemeente Barneveld. De organisatie geeft ondersteuning aan onder andere vrijwilligers, mantelzorgers en senioren. “We zijn echt een steunpunt. We koppelen de vraag van organisaties aan het aanbod vanuit de burgers”, legt Marieke van den Top uit. Zij coördineert de inzet van vrijwilligers en is betrokken bij maatschappelijke stages.

Vacaturebank

Er zijn verschillende manieren waarop vrijwilligers bij zoekende organisaties terecht kunnen komen. “Een van die manieren is de online vacaturebank van Welzijn Barneveld”, vertelt Marieke. “Een organisatie plaatst daar haar vraag. De Rozelaar zoekt bijvoorbeeld een chauffeur, een kookvrijwilliger of een vrijwilliger die bewoners opvangt als ze terugkomen van hun werk. Dat laten ze dan weten via de vacaturebank.” Als een geïnteresseerde vrijwilliger reageert, koppelt Marieke de vrijwilliger aan de vrijwilligerscoördinator van de Rozelaar. Die voert vervolgens een gesprek om te kijken of er een match is. “Op het moment dat het klikt, ga ik ertussenuit. Als het toch niet blijkt te werken, komt de vrijwilliger terug bij mij. Samen gaan we dan in gesprek om te kijken welke mogelijkheden er verder zijn.” Naast de vrijwilligerscoördinatie is Marieke betrokken bij het regelen van maatschappelijke stages. “Eind april was er een groep leerlingen die bij de Rozelaar hielp met de Koningsspelen. Bij een individuele maatschappelijke stage kan een middelbare scholier bij de Rozelaar bijvoorbeeld meehelpen op de kinderboerderij.”

Maaltijd

Het werven van vrijwilligers is belangrijk, maar het is minstens zo belangrijk om aandacht te hebben voor vrijwilligers die al werk verzetten. Daarom organiseert

Welzijn Barneveld regelmatig scholingsavonden. “Op deze avonden is er een divers aanbod. Dat kan een workshop zijn over dementie, maar het kan ook zijn dat vrijwilligers creatief aan de slag gaan. Het doel is altijd om iets nieuws te leren.” Soms geeft Welzijn Barneveld een training op maat. “Vanuit een organisatie horen we dan dat er een probleem is waar vrijwilligers tegenaan lopen, bijvoorbeeld rondom het aangeven van grenzen. In zo’n geval kunnen we voor een organisatie een aparte workshop organiseren. Verder is er af en toe een maaltijd met vrijwilligers. Daardoor voelen ze zich gewaardeerd en krijgen ze de kans om te ontspannen.”

Cruciaal

Marieke merkt dat vrijwilligers geen vanzelfsprekendheid zijn. “Na corona is het veel lastiger geworden om mensen te vinden. Dat heeft er in de eerste plaats mee te maken dat mensen flexibel willen zijn. Vrijwilligerswerk voelt vaak ‘zwaar’ aan, terwijl het dat helemaal niet hoeft te zijn. Verder zijn er in de huidige arbeidsmarkt genoeg mogelijkheden om betaald aan het werk te gaan. We zien dat mensen daar toch sneller voor kiezen.” Dat is een serieus aandachtspunt, want sinds de Wet maatschappelijke ondersteuning (2015), waarbij gemeenten verantwoordelijk werden voor bepaalde typen zorg, zijn vrijwilligers crucialer dan ooit.

Open

Van tijd tot tijd heeft Marieke contact met de vrijwilligerscoördinatoren van de deelnemende organisaties. Juist in hun netwerk ziet ze nog meer mogelijkheden. “Ik zou graag zien dat we dat efficiënt inzetten. Stel dat iemand zich bij organisatie A aanmeldt als fietsvrijwilliger, maar organisatie A heeft op dat moment geen vacature. Wat doe je dan? Idealiter wijs je zo iemand er dan op dat organisatie B wel een vacature heeft. Dat vraagt om onderling schakelen en korte lijntjes. Zeker in deze tijd is het belangrijk dat we zuinig omgaan met vrijwilligers die zich aanmelden. Wat dat betreft is het goed als we ook een beetje aan elkaar denken.” Vanuit de Rozelaar is er in ieder geval alle ruimte om het vrijwilligerswerk aan te gaan. Behalve concrete vacatures is er namelijk de mogelijkheid tot een ‘open sollicitatie’. Marieke: “Iedereen is welkom. Dat vind ik mooi om te zien.”

EEN DAG UIT HET LEVEN VAN *Rob Nieuwenhuis*

Rob is altijd vrolijk. Hij houdt van gezelligheid en het liefst wenst hij iedereen goedemorgen. Op verschillende dagen van de week kan hij, mede dankzij vrijwilligers op pad: naar Dagbesteding Rozenbottel, naar het zwembad of op zondag naar de kerk. Hoe ziet de dag van Rob eruit?

's Ochtends

Ik woon al meer dan tien jaar op Woonlocatie Rozenhof in Voorthuizen. Daar word ik iedere ochtend zelf om 7.00 uur wakker.

In mijn kamer staat een tafel bij het raam. Vanaf daar kijk ik op de parkeerplaats. Zo zie ik precies wie er allemaal aan komen rijden. Als ze me niet zien, klop ik op het raam en als ik dan nog niets hoor, doe ik gewoon het raam open.

Ik ontbijt in mijn eigen kamer. Daarna leg ik de pictoagenda's voor de anderen neer. In mijn eigen appartement heb ik ook een pictobord. Dat vul ik altijd zelf in.

Als ik mijn tas heb ingepakt en helemaal klaar ben, wacht ik bij het raam tot ik de bus naar Dagbesteding Rozenbottel

zie. (de Rozelaar zorgt voor vervoer met eigen bussen die worden gereden door oproepkrachten, vaste chauffeurs én vrijwilligers). Ik ga gelijk naar buiten als de bus eraan komt. Mijn begeleider Jacobine hoeft me nooit te roepen. Op Rozenbottel doe ik sorteerwerk. Soms gaan we wandelen of zwemmen. Het zwemmen is meestal op donderdag. Er gaan altijd vrijwilligers mee. Gert (vrijwilliger) is voor mij heel belangrijk. Hij neemt een brillenkoker van huis mee waar we mijn bril in bewaren. Zo krijg ik mijn bril weer veilig terug als ik ben uitgezwommen. Op zondagochtend ga ik naar de kerk. Mensen uit de gemeente hebben een rooster gemaakt om mij op te halen en weer terug te brengen.

's Middags

Op maandagmiddag ga ik altijd fietsen met vrijwilliger Willem. Doordeweeks kom ik om 15.30 uur met de bus weer terug bij de Rozenhof. Ik heb dan de postmap bij me, die ik afgeef op kantoor. Wel kijk ik eerst altijd even met m'n hoofd om de deur of er iemand zit. Vaak laat ik met mijn pictoagenda zien wat ik bij Rozenbottel heb gedaan en wie er waren.

Als ik thuiskom, eet ik fruit en drink ik wat. Daarna heb ik tijd voor mezelf. Ik kijk dan tv of ik zit achter de computer. Meestal ga ik ook onder de douche.

Op zaterdagmiddag is het iets anders, want dan ga ik naar De Klup in Barneveld (Stichting de Klup is vrijetijdsbesteding voor mensen met een verstandelijke beperking). Omdat ik met de auto in Voorthuizen wordt opgehaald, kan ik daarnaartoe. Dat vind ik heel fijn! Bij De Klup gaan we zwemmen en naar de soos.

Om 17.30 uur staat het eten op de Rozenhof klaar. Ik eet bijna altijd in mijn eigen kamer, omdat ik dan niet zo veel prikkels krijg. In het weekend, als er minder mensen zijn, eet ik soms wel bij de anderen. Na het eten breng ik mijn spullen naar de keuken en dan is het tijd voor mijn taak: het vuilnis wegbrengen.

's Avonds

In de avond pak ik mijn tablet erbij. Ik houd veel van Martin Mans en andere orgelmuziek. Hiervan zoek ik graag nieuwe muziek op. Om 19.30 uur gaan we koffiedrinken in de woonkamer. Daar heb ik mijn eigen plekje: in de grote stoel bij het raam, met mijn voeten op de poef. Het liefst laat ik dan iedereen horen welke nieuwe muziek ik heb gevonden. Puzzelen vind ik ook heel leuk.

Als de begeleiders de woonkamer dichtdoen, is het tijd om naar bed te gaan. Ik ga vaak als eerste, want aan het eind van een dag ben ik moe. Het lijkt dan soms net alsof het al veel later is!

Vrijwilliger Gert:

“Het enthousiasme van Rob geeft mij als vrijwilliger veel energie. Als we gaan zwemmen, komt Rob direct naar mij toe. Hij vraagt dan of ik op zijn bril wil passen. Pas was mijn vrouw ramen aan het zemen voor het huis. Rob kwam langs op de duofiets. Hij herkende haar meteen en vroeg gelijk: ‘Zwemmen?’ Het is een heerlijk gevoel dat hij je herkent en dat hij zo blij wordt van het zwemmen.

Een tijdje geleden was ik me na het zwemmen aan het klaarmaken. Ik had Rob niet achter me gezien. Voordat ik het wist, drukte hij een kus op mijn wang. Hieraan merk je dat hij zich op zijn gemak voelt bij me en dat hij op deze manier zijn dankbaarheid uit.

Leo van den Akker werkt inmiddels ruim drie jaar als vrijwilliger op verschillende locaties van de Rozelaar. Hij wandelt met bewoner Henk-Jan, helpt bij Klaver4 en Lunchroom de Rozerie en gaat af en toe mee met dagjes uit. “Het kost mij geen enkele moeite en ik krijg er heel veel voor terug.”

Leo van den Akker kwam in 2020 op het spoor van de Rozelaar. De 55-jarige inwoner van Barneveld vertelt: “Ik ben kwaliteitscontroleur bij een bank. Mijn hele werkzame leven zit ik al in het bank- en verzekeringswezen. In 2019 nam ik een sabbatical die anderhalf jaar zou duren. Op den duur zocht ik naar een zinvolle invulling daarvan. Ik was net in Barneveld komen wonen toen ik zag dat woonlocatie de Vlinder vrijwilligers zocht.”

Rennen

Na een gesprek met vrijwilligerscoördinator Tineke kon Leo aan de slag. Hij werd ‘loopmaatje’ van bewoner Henk-Jan. “Eigenlijk ben ik daar zo ingerold. Iedere woensdagavond gaan we een rondje lopen, al kun je dat met het tempo van Henk-Jan beter ‘rennen’ noemen. Daarnaast bel ik Henk-Jan iedere zaterdagochtend om 9.00 uur. We bespreken dan hoe het gaat. Verder kom ik af en toe even langswaaien. Ik werk vooral vanuit huis, dus mijn baan en dit vrijwilligerswerk zijn vrij gemakkelijk te combineren.” In coronatijd golden er ook voor vrijwilligers beperkingen. Daarom moest Leo soms buiten blijven. “Dan maakte ik schreeuwend een praatje.”

Lunch

Naast zijn contact met Henk-Jan helpt Leo op vrijdagmiddag bij de Rozerie. Zelf eet hij regelmatig bij de lunchroom. De lunchmomenten bij de Rozerie zijn altijd een feest. De cliënten komen het eten zelf brengen. Daarbij nemen ze veel energie mee, ze zijn heel puur. Daarnaast is hij zo nu en dan te vinden bij Klaver 4. “Ik ga ook weleens mee naar een pretpark of ik help mee bij een speciale activiteit”. Voor de bewoners van de Rozelaar heeft Leo een groot hart. “Ik vind mensen met een beperking geweldig. Ze hebben het hart op de tong, zijn liefdevol en geven heel veel terug. What you see is what you get en dat vind ik geweldig.”

Gelijken

“Wat ik mooi vind, is dat deelnemers mij heel directe vragen durven te stellen”, vertelt Leo. “Ze willen weten waarom ik dit doe en ze aarzelen niet om dat rechtstreeks in m’n gezicht te vragen. ‘Heb je feeling met mensen met een beperking?’ hoor ik dan.” In het geval van Leo blijkt dat duidelijk het geval te zijn. Hoe dat komt? “Ik

behandel ze als gelijken. Zo maak ik gerust een geintje met ze of ik neem ze in de maling. Een open uitstraling doet ook veel. Ja, ik voel een enorme klik.”

Toen Leo net begon met het vrijwilligerswerk, had hij het liefst nog veel meer willen doen. Inmiddels is de balans tussen zijn baan en zijn vrijwilligerswerk wat hem betreft

“Het liefst zou ik dit werk fulltime doen”

prima. Toch ligt er diep in zijn hart nog een wens. “Ik zit er weleens over te denken om fulltime in de zorg aan de slag te gaan bij mensen met een beperking. Als ik die mogelijkheid krijg en als de financiën het toelaten, is dat zeker een overweging die ik ga maken.”

Betrokken

Over de Rozelaar als organisatie voor vrijwilligers is Leo positief. “Er zijn korte lijntjes met de medewerkers – ontzettend aardige en hartelijke mensen – en het geheel is goed gecoördineerd. Je wordt bij allerlei dingen betrokken. Daarnaast heb je de mogelijkheid om cursussen

te volgen als je dat wilt. Wat het vrijwilligerswerk betreft is de Rozelaar een prettige organisatie.”

Als Leo mensen enthousiast zou moeten maken voor zijn vrijwilligerswerk,

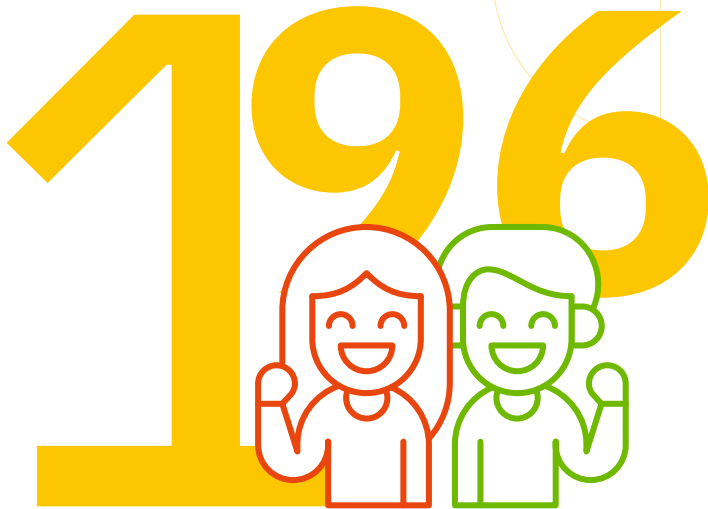
zou hij het iedereen aanraden. “Het is een verrijking voor mijn leven en ik doe het met veel liefde en plezier. De bewoners uiten hun waardering heel spontaan. Ze vliegen me vaak zomaar om de nek.”

Vind je het belangrijk dat mensen met een verstandelijke beperking een warme plek in de samenleving krijgen? Dat ze worden gezien en gewaardeerd? En dat zij het gewone leven kunnen ervaren?

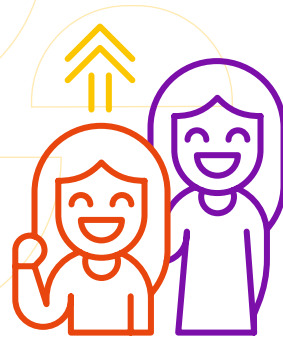
Kijk dan eens naar de mogelijkheden om te werken bij de Rozelaar, als professional of vrijwilliger. Ook stagelopen is mogelijk.

Kijk snel op www.werkenbijderozelaar.nl

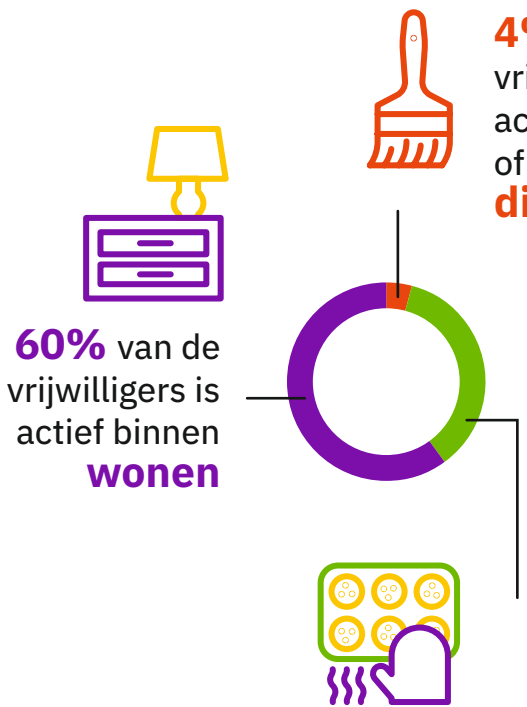
FEITEN & CIJFERS

Er zijn 196 (mei 2023) vrijwilligers actief bij de Rozelaar.

De oudste vrijwilliger is **83 jaar**, de jongste **18 jaar**.

60% van de vrijwilligers is actief binnen **wonen**

4% van de vrijwilligers is actief binnen vervoer of **ondersteunende diensten**

36% van de vrijwilligers is actief binnen **dagbesteding**

Wat doen onze vrijwilligers:

Chauffeur

Koken

Strijken

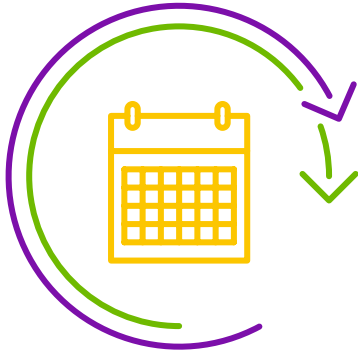
Wandelen

Fietsen

Leren lezen / oefenen met lezen

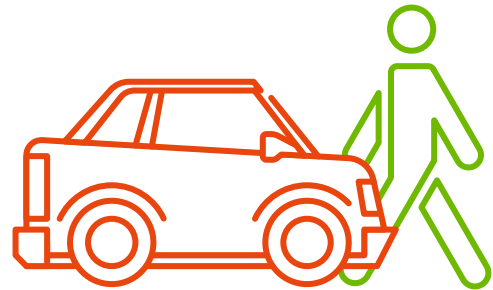
Gemiddeld zijn onze vrijwilligers **5,6 jaar** actief. Er is een vrijwilliger die al actief is sinds 1985. Bijna net zo lang als dat de Rozelaar bestaat, 40 jaar!

Bijna 7 van de 10 vrijwilligers is vrouw

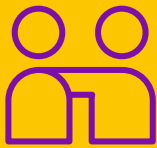
Er zijn **7** vrijwilligers die **Wilma** heten

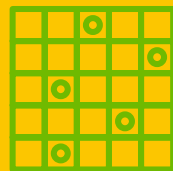
De vrijwilliger die het verste weg woont komt uit **Arnhem**.
De vrijwilliger die het meest dichtbij woont is een **buurvrouw**.

Koffie drinken

1 op 1 activiteiten

Spelletjes doen

Mee naar de kerk

Zwemmen

Tuinieren

Technisch onderhoud

Receptie

**En nog
veel
meer**

“We hebben altijd heel veel schik samen”

De klik tussen Jarco en Ronald is overduidelijk. Er worden grapjes gemaakt over en weer en ze voelen elkaar aan. Ronald en Jarco werken allebei op Dagbesteding Industrie. Ronald al 6 jaar als vrijwilliger, Jarco nog maar kort als deelnemer. Ze hebben het allebei goed naar hun zin.

Ze brengen samen de zakken aanmaakhoutjes – die op Dagbesteding Industrie gemaakt worden - weg naar de verschillende verkooppunten.